

F. t. l. vedr. udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten.

Det samlede provenutab på statsindkomstskattens grundbeløb og folkepensionsbidraget kan således anslås til omkring 275 + 80 mill. kr. eller i alt omkring 355 mill. kr., når det opgøres på grundlag af indtægterne i indkomståret 1968. Hertil kommer, at overgangen til kildeskæt vil medføre forskellige ændringer i statens udgifter. Ifølge det omtalte lovforslag om ændring af lov om børnetilskud og andre familiedydelser skal enlige med børn have et særligt tilskud på 1.100 kr. Det ydes som kompensation for at disse personer, der hidtil er blevet beskattet som forsørgere, under kildeskatteordningen kun skal have ét personfradrag. Udgiften til dette tilskud anslås til ca. 70 mill. kr. årlig. Endvidere skal folke- og invalidepensionister samt enkepensionister ifølge lovforslag, der fremsættes af socialministeren, have udbetalt højere pensionsbeløb. Baggrunden herfor er den merskat, de skal betale som følge af nedslagsreglernes bortfald, og deres tab ved afskaffelse af persontilskuddene. Statens forøgede skatteprovenu som følge af disse foranstaltninger er allerede indregnet i de foran anførte provenuskøn. Merudgiften til forhøjelse af pensionsbeløbene anslås til omkring 335 mill. kr. årlig, og afskaffelsen af persontilskuddene for forsørgere vil medføre en udgiftsbesparelse på omkring 135 mill. kr. årlig. Nettoresultatet bliver herefter en merudgift for staten på omkring 270 mill. kr. årlig. Hertil kommer så afvikling af persontilskuddene til ikke-forsørgere, og den kompensation som ifølge lovforslag, der fremsættes af undervisningsministeren, skal ydes til unge under uddannelse.

Overfor de omtalte provenutab og merudgifter står det merprovenu, som vil fremkomme, når beskatningsgrundlaget ved overgangen til kildeskæt den 1. januar 1970 ændres rent tidsmæssigt. Hidtil er indkomstskatten gennemgående blevet opkrævet ca. 1½ år, efter at den indtægt, hvoraf skatten beregnes, er indtjent. Under kildeskatteordningen skal skatten i princippet beregnes af den løbende indtægt og betales samtidig med, at indtægten erhverves. I disse år, hvor de fleste skatteydere har stigende indtægter, vil en fremrykning af beskatningsgrundlaget på ca. 1½ år give sig udslag i en betydelig forøgelse af beskatningsgrundlaget, der giver mulighed for større provenu eller lavere skattesatser.

Et skøn over det forventede merprovenu som følge af beskatningsgrundlagets fremrykning må nødvendigvis blive meget usikkert. Før der foreligger et erfaringsgrundlag, kan man ikke engang vide, hvor meget beskatningsgrundlaget vil blive rykket over ved overgangen til kildeskæt. Den nævnte fremrykning på ca. 1½ år forudsætter, at

alle skatteydere i 1970 kommer til at betale en foreløbig skat, der nogenlunde svarer til slutskatten af deres 1970-indkomst. På denne måde vil indbetalingen af restskat og tilbagebetalingen af overskydende skat, der finder sted i 1971, stort set opveje hinanden. Det vil imidlertid være urealistisk at regne med en så nøjagtig tilpasning mellem foreløbig skat og løbende indtægt. En sådan tilpasning kan muligvis nogenlunde opnås for A-skatten, der beregnes og indeholdes ved udbetaling af løn, pension m. v. i løbet af 1970. Den foreløbige B-skat skal i vidt omfang betales af selvstændige erhvervsdrivende, hvis indtægtsforhold ofte vil være vanskelige at bedømme, før årsregnskabet er gjort op. Disse skattebeløb skal opkræves ved skattebilletter, der udsendes i slutningen af 1969. Derfor vil de i mange tilfælde afvige en del fra slutskatten af 1970-indtægten, og det må antages af nettoresultatet af disse afvigelser vil blive en restskat, der først skal betales i 1971. Da B-skatten foreløbig anslås til omkring en trediedel af den samlede slutskat, kan der blive tale om, at en ret betydelig del af skatten for indkomståret 1970 først vil blive indbetalt i 1971. Denne forsinkelse, der fortrinsvis vil gøre sig gældende i kildeskattens første år, vil bevirke, at den gennemsnitlige fremrykning af beskatningsgrundlaget bliver en del mindre end de ca. 1½ år, man ville nå op på ved fuldstændig samtidighedsskat.

En egentlig vurdering af, hvad kildeskatten vil indbringe i 1970, hvis udskrivningen sker efter den foreslåede grundbeløbsskala, kan først foretages, når der foreligger et tilstrækkelig underbygget skøn over skatteydernes forventede indtægter i 1970. Et sådant skøn kan som allerede nævnt først foreligge samtidig med fremsættelse af forslag til udskrivningsprocent for indkomståret 1970.

Virkningerne af forslagetets bestemmelser om personfradrag og grundbeløbsskala er belyst ved en række eksempler i tabel 1 og 2. I disse eksempler er folkepensionsbidraget taget med, således at de anførte skattebeløb omfatter såvel indkomstskatten til staten som folkepensionsbidraget. Det er i alle eksemplerne forudsat, at den skattepligtige indkomst i indkomstårene 1968-70 er konstant. På grundlag af disse indkomster er statsskat og folkepensionsbidrag beregnet dels efter de gældende regler, dels efter de foreslåede regler. Da der ikke er fremsat forslag om statsskattens udskrivningsprocent, er skattebeløbene ifølge lovforslag beregnet dels med en statsskat på 100 pct. af skalaens grundbeløb, dels med en lidt lavere udskrivningsprocent, der rent eksempelvis er fastsat til 95.

Eksemplerne i tabel 1 omfatter ægtepar med